

гр.Перник, 07 август , 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и втори юли през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 401/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл.)

Постъпила е жалба от Н.Е.Д. ***, против Заповед № 46/04.IV.2014 г. на Директора на РИОСВ Перник, за прекратяване на служебното му правоотношение на длъжност “главен експерт – управление на отпадъците”; ранг – втори младши; дирекция “Контрол и превантивна дейност”; отдел “Контрол на околната среда”; направление “Управление на отпадъците и опазване на почвите”, при РИОСВ Перник, поради получаване най-ниската годишна оценка за изпълнението на длъжността "неприемливо изпълнение" на оценяването за 2013 г., на основание чл. 107, ал.2 от ЗДСл. Излагат се съображения за незаконосъобразност на атакувания административен акт, поради противоречие с материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила. Претендира се отмяна на заповедта и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата - Директор на РИОСВ Перник – административен орган, издал оспорения административен акт, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Развива съображения, че административният акт за прекратяване на служебното правоотношение е издаден при наличие на изложеното в заповедта материалноправно основание по чл. 107, ал.2 от ЗДСл и при спазване на административно производствените правила по АПК. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност по реда на чл. 144 АПК вр.с чл. 235, ал.2 от ГПК, съобрази доводите на страните и извърши служебна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, съобразно с разпоредбата на чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146 от АПК, приема за установено следното:

В производство по проверка на допустимостта съдът приема, че жалбата е допустима - изхожда от надлежно легитимирано лице - адресат на оспорваната заповед. Видно от отбелязването на самата заповед, същата е връчена на оспорващия на 22.IV.2014 г., а жалбата срещу нея е депозирана на 07.V.2014 г., с което е спазен преклузивният 14-дневен срок за обжалване, при отчитане множеството неприсъствени дни за периода. Оспорва се индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност, съобразно чл. 121, ал.1, т.1 във вр. чл. 124, ал.1 от ЗДСл.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Страните не спорят за това, че оспорващият е бил държавен служител, назначен и преназначаван на такива длъжности в РИОСВ Перник.

Съгласно разпоредбата на чл. 76, ал. 1 и 5 от ЗДСл държавният служител се оценява ежегодно за изпълнението на длъжността въз основа на постигането

на предварително определени цели или изпълнението на преките задължения и поставените задачи, и показаните компетентности. Редът за оценяване на изпълнението на длъжността, съобразно чл. 76, ал.11 от ЗДСл се определя с наредба на Министерския съвет.

Именно с Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация (НУРОИСДА, приета с ПМС № 129 от 26.06.2012 г., обн., ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., изм. и доп., бр. 27 от 15.03.2013 г.) се определят условията и редът за оценяване на служителите в държавната администрация за изпълнението на заеманите от тях длъжности, както и за повишаване в държавна служба на държавните служители. Съгласно чл. 2 от НУРОИСДА, оценяването на изпълнението на длъжността от служителите в държавната администрация се извършва ежегодно въз основа на: 1. постигането на предварително определени цели или изпълнението на преките задължения и поставените задачи; 2. показаните компетентности. Видно от чл. 8, ал.1 от НУРОИСДА оценяването на изпълнението на длъжността за висшите държавни служители, служителите на ръководни длъжности и на експертни длъжности с аналитични и/или контролни функции включва следните етапи: 1. изготвяне и съгласуване на индивидуален работен план; 2. провеждане на междинна среща; 3. провеждане на заключителна среща и определяне на годишна оценка на изпълнението.

За установяване на равнището на професионална квалификация и изпълнение на служебните задължения на жалбоподателя е била извършена атестация за периода 01.01.2013 г. - 31.12.2013 г., която е протекла на три етапа. Съставен е индивидуален работен план, обективизиран в Приложение № 2 към чл. 19, ал.1, т.2 Индивидуалният работен план съответства на чл. 9, ал. 3 и ал. 4 от НУРОИСДА, определени са конкретни, измерими, постижими, ориентирани към резултати и определени във времето цели, както и изисквания към изпълнението, които служителят следва да реализира през периода. Същият е подписан от оценявания и оценяващият ръководител – подписа е нечетлив, няма обозначение на длъжността, но това не е споримо обстоятелство.

Междинната среща е проведена съобразно чл. 12 от НУРОИСДА на 31.VII.2013 г. Съответната част от формуляра е подписана от оценяващия ръководител. Не е подписана от жалбоподателя, поради отказ, удостоверен с подписите на двама свидетели, едната от които е разпитана за това обстоятелство в хода на съдебното производство.

Заключителната среща също е проведена без участие, или само във формалното присъствие на оспорващия, съгласно нормативните изисквания на 21.II.2014 г.; след което е определена и годишната оценка на изпълнението на служебните задължения на 06.III.2014 г.

Оценяването е извършено от Ж. Г.***, началник отдел "Контрол на околната среда, където е служебното правоотношение на жалбоподателя, на която последния е непосредствен подчинен, видно от мястото на длъжността в структурата на организацията, съобразно длъжностната характеристика на лицето и поименното щатно разписание от 2012 година. Предвид горното съдът намира, че оценяването е извършено от компетентен орган съобразно изискването на чл. 4, ал. 1 от НУРОИСДА, в съответен формуляр, в който са отбелязани работния план, изискванията към служителя, коментара от междинната среща, препоръки и констатации на оценяващия ръководител и оценките по отделните показатели, датите на междинната и заключителна срещи, определената обща оценка за периода. Въз основа на установените за периода на атестирането факти и обстоятелства оценяващият ръководител е

определил на жалбоподателя най-ниската обща оценка за изпълнение на служебните задължения "неприемливо изпълнение".

Тук е мястото да се отговори отрицателно на развитото от пълномощника оплакване за нарушена процедура по чл. 4, ал. 1 от Наредбата. В становището по същество, необосновано е изложено, че оценяващ непосредствен ръководител била Л. И. Д.***, която е главен експерт УООП в направлението където работи жалбоподателя. На това оплакване се отговаря отрицателно, тъй като по щатно разписание, въпросния главен експерт е на следваща длъжност, след жалбоподателя. По длъжностна характеристика действително жалбоподателя е след "Координиращ главен експерт "УООП", но от приложеното поименно щатно разписание, действащо и до сега не се установява, а и няма такава длъжност с конкретно такова наименование. Друго, становището на пълномощника е голословно, затова, че не ангажира никакви доказателства оборващи йерархията по изготвяне на годишната оценка на овластените за това длъжностни лица. Следващо – от разпита на св. С. Й.***, свидетел на връчването на атестационния формуляр от 21.ІІ.2014 г., наред с Л. Д.***, за която се твърди, че е непосредствен ръководител се установява, че именно н-к отдел "КОС" е непосредствения ръководител, спрямо когото жалбоподателя е подчинен.

В срока по чл. 23, ал. 2 от НУРОИСДА жалбоподателят е подал възражение, обективизирано във Формуляр срещу годишната оценка на изпълнението на длъжността вх. № 94-00-79/27.І.2014 г. В срока по чл. 24, ал.1 от НУРОИСДА, след коментар по мотивите за обжалване на оценката контролиращият ръководител, материално и териториално компетентен съгласно чл. 5, ал.3 от НУРОИСДА, приема че лисват основания за промяна на оценката и потвърждава окончателната годишна оценка "неприемливо изпълнение" на длъжността от служителя за съответния период. Попълнен и подписан е надлежно формулярът съгласно образца по приложение № 5 към чл. 24, ал. 2 от НУРОИСДА на 06.03.2014 г. На същата дата, видно от представения протокол (л.16 от преписката), в изпълнение на чл. 21, ал.2 от НУРОИСДА контролиращият ръководител е предал формуляра за оценка на оспорвания в звеното, където той е работил. Оценяваният е отказал да подпише коментара на контролиращия орган.

Съдът, като съобрази установената по делото фактическа обстановка, прави следните правни изводи:

Според правната теория и установената съдебна практика на съдебен контрол в хипотезата на чл. 107, ал.2 от ЗДСл подлежи само процедурата по атестирането. Съдът не е компетентен да преценява правилността на оценката. Процедурата по атестиране е регламентирана в НУРОИСДА и представлява строго формален процес по възлагане на задачи на държавния служител, контрол по изпълнението на задачите и оценка на изпълнението.

Оценката е мотивирана и се основава на изискванията на чл. 14, ал.1 от Наредбата, а именно степента на постигане на целите от индивидуалния работен план и показаните компетентности. Оценяващият ръководител е направил изводите си като е цитирал съставени Протоколи от извършени проверки от служителя, които не са оспорени и бяха приети като доказателства по делото. Отразен е и коментар и по отношение на пропуските в работата на служителя за периода, недостатъчното познаване на нормативната уредба по управление на отпадъците, водещо до липсата на информация за контролираните и проверявани обекти и др. Налице са двете кумулативни предпоставки по чл. 16, т.5, б. „а" и „б" от НУРОИСДА-неизпълнение на

преобладаваща част от целите на нивото на критериите по съгласувания работен план, както и знания и поведение неотговарящи на изискванията. Отказът на Н.Д. *** да подпише формуляра в частта „заключителна среща“ е удостоверен с дата, имена и подписи на двама свидетели, като това обстоятелство бе потвърдено и от събраните по делото гласни доказателства. Служителят е упражнил и правото си на възражение, подадено до и.д. Директор на инспекцията с вх. № 94-00-79/27.02.2014год.

Контролиращия ръководител в срока по чл. 24, ал.1 от Наредбата е потвърдил поставената оценка на служителя-„Неприемливо изпълнение“. Попълнен е и съответният формуляр, в който е изложен мотивиран и подробен коментар за преценката и потвърждението на оценката, съобразно критериите за оценяване, изисканите справки и становища. Служителят е отказал да подпише частта от формуляра, като това е удостоверено с подписите на двама свидетели на 06.03.2014год. На тази дата на Н.Д. *** е връчено и копие от окончателната годишна оценка, за което отново са се подписали двама свидетели.

Следва да се отбележи и факта, че дадените оценки на служителя от прекия му оценяващ ръководител в част “проведени междинна и заключителна среща”, съвпадат и кореспондират напълно като констатации и изводи с поставената от контролиращия му ръководител окончателна годишна оценка.

Процедурата по атестиране на служителя е изпълнена и не са допуснати нарушения, които да опорочават определената обща оценка. Доводите, че оценката не съответства на установеното в процеса на атестиране и на изпълнение на служебните задължения, (включително ползване на отпуск по болест) не подлежат на съдебен контрол, тъй като преценката на равнището на изпълнение на длъжността от служителя е такава за целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол.

След приключване на оценяването и в срока по чл. 107, ал. 2 от Закона за държавния служител от страна на органа по назначаването е издадена Заповед № 46/04.04.2014год., с която е прекратено служебното правоотношение на Н.Д.***, поради получената от него годишна оценка на изпълнението на длъжността -„Неприемливо изпълнение“ за календарната 2013 година. Наведените в жалбата аргументи от страна на жалбоподателя за отмяна на постановеният ИАА са изцяло неоснователни, не кореспондират с действителната фактическа обстановка и съдържащите се по делото доказателства.

Съдът намира за неоснователни и твърденията на жалбоподателя, че оценката не е изготвена въз основа на обективно установими факти и обстоятелства, а била заменена с декларативни изводи. Оценяващият ръководител обективно, обосновано и аргументирано е направил своята преценка. Съдът няма правомощието да контролира убеждението на оценяващия ръководител, основано на необвързана от нормативни изисквания преценка за нивото на ефективност при изпълнение на служебните задължения. Оценяващият ръководител е приложил нормативноустановените критерии и е обосновал поставените на служителя оценки с коментар на обективно установени факти, с което законът е бил спазен. За пълнота, следва да се отчете, че поисканата и допусната от съда СИЕ не установява нищо, което да е в пряко отношение към същината на казуса, на първо място защото тези въпроси са решени с писмени доказателства, държани от ответника и на

следващо, че дългосрочното отсъствие не било аргумент на административния орган да постанови оспорваната заповед.

Във Формуляра за годишна оценка на изпълнението стриктно е приложена нормата на чл. 16 от НУРОИСДА. Оценяващият ръководител е изложил конкретни мотиви, обосנוвали неговата оценка. Същите са обективно установени, а и не се ангажираха доказателства за обратното.

Оценяващият ръководител е приложил нормативно установените критерии и е обосновал поставената на служителя оценка с коментар на обективно установени факти, с което законът е бил спазен. Мотивите, основаващи се на надлежно установени факти, обуславят преценката за "Неприемливо изпълнение" на работата под нивото на изискванията на длъжността. Изпълнено е задължението по чл. 18, ал. 1 от НУРОИСДА досежно безпристрастно и компетентно оценяване. Оценяващият ръководител е оформил надлежно атестационния формуляр при атестирането на държавния служител и като е изпълнил и разпоредбите на чл. 19, ал. 1, т. 1 и чл. 20 от НУРОИСДА.

От анализа на съвкупния доказателствен материал, съдът намира, че етапите на процедурата по оценяването на изпълнението на длъжността на държавния служител Д. са проведени от компетентен орган и в рамките на установените с НУРОИСДА срокове. Формулярът за оценяване е оформен надлежно от оценяващия и контролиращия ръководител; при атестирането му са изпълнени разпоредбите на чл. 16 и 18 от НУРОИСДА за безпристрастно и компетентно извършване на оценката, въз основа на обективно установени факти и обстоятелства, както и задължението по чл. 19 и 20 от същата. Крайната обща оценка е коментирана в съответствие с нормативните показатели, а това, че оспорващия не е взел участие не води до нарушаване на процедурата. Няма нарушение и на разпоредбата на чл. 24 от НУРОИСДА, контролиращият ръководител е изпълнил вменените му по закон задължения като част от процедурата по оценяване на държавния служител.

Изложените въз основа на установени факти мотиви са наложили извод за неприемливо изпълнение на работата под нивото на изискванията за длъжността. Постоянната практика на Върховния административен съд е в насока на липса на предвидена нормативна възможност за упражняване на контрол от съда, относно правилността на поставената обща оценка при атестирането на държавния служител. Оценяването на служителя само по себе си е в дискреционната власт на административния орган. Съдебният контрол е ограничен до проверка дали съответните ръководители - оценяващ и контролиращ, са притежавали компетентност да извършат необходимите оценки, както и дали са спазени установените в приложимите нормативни актове процедури за това.

След оформяне на окончателната оценка Директорът /и.д./ на РИОСВ Перник е издал оспорената заповед, с която е прекратил служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл. 107, ал. 2 от ЗДСл.

Налице е хипотезата на чл. 107, ал.2 от ЗДСл. Релевантните за издаване на административния акт юридически факти, с които правната норма свързва последицата на едностранното прекратяване на служебното правоотношение са осъществени, поради което оспорената заповед е издадена при правилно приложение на материалноправните разпоредби.

Предвид изложеното, съдът намира жалбата за неоснователна. Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентен

орган, при правилно прилагане на материалния закон, спазване на процесуалните правила и в съответствие с целта на закона.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е законосъобразен, поради което подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена.

При отхвърляне на оспорването, на основание чл. 143, ал.4 АПК в тежест на жалбоподателя се присъждат направените и поискани от ответната страна съдебно-деловодни разноси, в размер на 200 лв. (двеста лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран така съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Н.Е.Д. *** на Заповед № 46/4.IV.2014 г., на Директор/и.д./ на РИОСВ Перник за прекратяване на служебното му правоотношение на длъжност Главен експерт "Управление на отпадъците", поради получаване най-ниската годишна оценка за изпълнението на длъжността "неприемливо изпълнение" на оценяването за 2013 г.

ОСЪЖДА Н.Е.Д. *** да заплати на РИОСВ Перник сумата от 200 лв. (двеста лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/п/